

Universitätsbibliothek Paderborn

Antidota Apostolica contra nostri temporis hæreses

In quibus Loca illa explicantur, quæ Hæreticj hodie (maximè Caluinus & Beza) vel ad sua placita stabilienda, vel ad Catholicæ Ecclesiæ dogmata infirmanda ...

In Acta Apostolorum to. primus

Stapleton, Thomas

Antverpiae, 1595

28. Nihil vltrà vobis oneris imponere, quàm haec necessaria.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39424

1600. penè annis sine Ecclesia Christus fuit nec hodie, nisi apud solos Calvinistas, Ecclesiam Christus habet. Quod ubi dederimus, ne alia adhuc noua secta, adeoque Mahometismus ipse, idem à nobis extorqueat, meritò & vehementer metuendum est.

28. *Nihil ultra vobis oneris imponere, quam hoc necessarium.*

Leges Ecclesiasticas fideles obligant.

Sonant adhuc clariùs hæc verba legitimam & certam Apostolici decreti auctoritatem, cui à fidelibus necessariò obediendum fuit. *Onus* vocat ratione præcepti, sed certè onus leue ratione charitatis, quæ paratæ erant ceteræ Ecclesiæ Apostolis obedire: ut earum exemplo parati sunt semper boni fideles Apostolorum successoribus, Episcopis, maximè in Cōcilio generali collectis, obedire. *Necessaria* quoque ista vocat, non quia ex sua natura & necessitate finis eorum observatio necessaria erat, (sola excepta fornicatione) sed quia quatenus ad tempus præcepta, & causa præcepti vigere, necessariò necessitate præcepti observanda à fidelibus erant. Quo exemplo manifestè docetur, posse Ecclesiam leges temporarias ad certum utilem finem, puta pacis Ecclesiasticæ seruandæ causâ, ut hîc in suffocato & sanguine prohibendo; vel vitandi scandali causâ, ut hîc abstinentiam ab idolothytis præci-

præcipiendo, fidelibus imponere per modum præcepti, quod illos in conscientia & coram Deo ad debitam obedientiam obstringat. Quod obedientiæ vinculum ita intellexit Augustinus, ut scripserit satius esse fame mori, quam idolothytis vesci; Cōcilij* verò Aurelianēsis 2. Patres excommunicari eos iubent qui suffocato vescuntur; ac demum Tertullianus Christianos sui temporis quævis potius tormenta, ipsamque adeò mortem subire paratos scribat, quàm hoc præceptum Apostolicū de abstinendo à sanguine & suffocato transgredi. *Erubescat (inquit) error vester, qui humanis carnibus vescimini, hominibus Christianis: qui ne animalium quidem sanguinem in epulis esculentis habemus; qui propterea quoque suffocato & morticinis abstinemus, ne quoquo modo sanguine cōtaminemur, vel intra viscera sepulto. Denique inter tentamenta Christianorum botulos etiam cruore discentos admoventis, certissimi scilicet, illicitum esse penes illos, per quod exorbitare eos vultis. Quale igitur est, ut quos sanguinem pecoris horrere cōfiditis, humano inhiare credatis?* Hæc ille. Eiusdem observantiæ accuratissimæ meminit Felix Minutius in Octavio. Sed & (ut notat in hunc Tertullianilocum B. Rhenanus) non ita diu est quod Christiani suffocato sanguine vescimur. Sanè Theodorus, Beda, & Rabanus in suis Pœnitētiarijs, & quotquot supra 400. annos hac de re scripserunt, certum pœnitētiæ tempus præscribunt, si quis

Aposto-

Decret.
Apostoli-
ci stricta
observa-
tio.
De bono
coniugali
cap. 16.
* Can. 29.

Apolog.
cap. 9.

De Pœni-
tent. &
confess.

Hist. Ec-
clesiastic. 5.
cap. 1.

Apostolicam hanc legem fuerit prauarica-
tus. Pacianus, antiquus Theologus, de absti-
nendo à suffocato & sanguine ita scribit:
*Despectus in multis Spiritus Sanctus hæc nobis ca-
pitulis periculi condicione legauit. Apud Euse-
bium Blandina martyr hæc ad Gentiles lo-
quitur: Multum erratis, o viri, quod putetis infan-
tum carnibus vesci, qui ne mutorum quidem anima-
lium sanguine vtuntur. Hæc illa.*

Verum hic iterum obstitit Calvinus; & ne
hic locus pro Ecclesiasticarum legum ob-
seruantia quicquam faciat, studiosè satagit.
Ad illa Cécilij verba, *Quam hæc necessaria*, ita
garric: *Huius vocis prætextu superbe triumphant
Papista, quasi hominibus liceat ferre leges quæ ne-
cessitatem conscientijs imponant. Sub pena (in-
quiunt) peccati mortalis seruandum est quicquid
mandat ac præcipit Ecclesia: quia quod decernunt
Apostoli, necessario seruandū pronunciant. Respon-
deo: Non Papista tantum, quorum nomine
modernos Christianos Calvinus notat, sed
& vetustissimi Christiani, idq; per aliquot
secula, vti iam ostensum est, decretum hoc A-
postolicum sic intellexerunt, vt necessario
illud sibi seruandum esse iudicarent; siue ex
illo verbo, *Quam hæc necessaria*, siue ex verbo
oneris quod se imponere dicunt, siue ex ipsa præ-
cepti causa & consideratione, siue denique
quia sic Apostoli præceperunt. Vnde etiam
rectissimè colligitur, quicquid Ecclesia præ-
cipit ac mādāt, seruandum esse, quando po-
testa-*

testatem gubernandi & dirigendi Ecclesiam
in his quæ sunt ad Deum, non solum Apo-
stolis, sed & ipsorum perpetuis futuris suc-
cessoribus datam fuisse dubitari non debeat.
Nec tamen semper sub pœna peccati mor-
talis, sed pro ratione eius quod præcipitur,
& iuxta præcipientis Ecclesiæ intentionem.
Hæc sanè est ex hoc loco Catholicorum sa-
na & orthodoxa deductio. Quid ad hæc
Calvinus? *Atqui* (inquit) *expedita est tam futi-
lis cauilli solutio.* Aduerte Lector, an tanto di-
gnum promissor hiatu quid ferat. *Neque enim*
(inquit) *ultra viguit hæc necessitas, quàm pericu-
lum erat scindēda unitatis.* Sit ita quoad suffo-
catum & sanguinem in cibum prohibita.
Istorum enim prohibitio ad compaginā-
dum vtrumque populum, Iudæorū & Gē-
tium, quibusdam videtur ab Apostolis esse
facta. *Elegisse mihi videntur Apostoli* (ait Augu-
stinus) *pro tempore rem facilem, & nequaquam*
observantibus onerosam, in qua cum Israelitis etiam
Gentes propter angularem illum lapidem, duos int er
se parietes condentem, aliquid communiter obse-ua-
rent. Alij alias causas eiusdem præcepti ad-
ferunt, vt ab humano sanguine fundendo
magis Christiani abhorrent, vnde & Cy-
prianus legit, *A sanguinis effusione;* vel quia
suffocato cum sanguine carnes dæmonibus
offerri solebant, vt notat Origenes. Sed
manendo in causa ab Augustino designata,
demus Caluino non ultra viguisse hanc
necessi-

Contra
Faustum
lib. 32.
cap. 13.

Ad Qui-
rinū lib. 3.

Contra
Cellium
lib. 8.

necessitatē, quàm periculum erat scindendæ vnitatis. Quid ex eo porro inferat videamus. *Ita* (inquit) *proprie loquendo accidentalis fuit ista necessitas, vel extrinseca, quæ scilicet non in re, sed tantum in cauendo offendiculo sita erat: quod ex decreto statim abrogato clariùs patet.* Breuiter respondeo: Condendæ huius legis & ferendi præcepti ab Apostolis necessitas sanè accidentalis & extrinseca fuit, sicut & de abstinēdo ab idolothytis, videlicet vel conseruandæ meliùs pacis & vnitatis inter Iudæos ac Gentiles, vel ob vitandum scandalum; sed obseruandi necessitas, stante præcepti causa, prorsus necessaria erat. Ita contra necessitatem obseruandi Ecclesiæ præcepta iuxta Ecclesiæ intentionem & finem, nihil prorsus Calvinus disputat. Quod subiungit, *legem de non comedendis idolothytis à Paulo refixam esse simulac cessauit tumultus ac seditio*, 1. Cor. 8. & 10. primò in illo solo præcepto locum habet, non in suffocato & sanguine, quorum abstinētia per multas Christiani orbis partes multis adhuc sæculis durauit: deinde nec de hoc præcepto simpliciter verum est. Non enim Paulus idolothytorum comestionem passim permittit aut probat, quasi præceptum Apostolorum rescindens, (vt fingit ac mentitur Calvinus) sed partim docet ex natura rei idolothyta nihil differre à communibus cibis, partim circa illorū comestionem à scandalo cauendum

Legum Ecclesie obligationem iuxta Ecclesie intentionem neminifirmare Cal. non potuit.

Apostol. decretum circa idolothyta Paulus non rescidit.

dum esse, siue infirmorum Christianorum,
 qui ab illis simpliciter abstinendum esse iu-
 dicabant; siue à Gentiliis, qui Christianos
 illa comedentes suis sacris communicare
 existimabant. Denique contra sciolos illos,
 qui ex sua scientia idolothytis promiscue
 vrebantur, disputat; illorum vsum pro-
 miscuum contra hoc Apostolicum præce-
 ptum non probat: ut eo in loco vberius à
 nobis, vita committitur, explicabitur. Ita ne hic
 aliquid attulit Caluinus quod expediat so-
 lutionis vel minimam speciem habeat. Con-
 cludit tandem: *Quare ex hac voce inanem præ-*
textum capiant ad ligandas conscientias, quum ne-
cessitas de qua nunc agitur, non nisi ad homines re-
spectum habuerit in externo usu, ne scandalum in-
de nasceretur, coram Deo autem intacta cõstaret li-
bertas. Iterum respondeo, necessitatem hu-
 ius decreti Apostolici quoad idolothyta,
 qua parte ab illis ferebatur, non nisi ad ho-
 mines respectum habuisse in externo usu, ne
 scandalum inde nasceretur: sicut aliud præ-
 ceptum de suffocato & sanguine non nisi ad
 pacem inter Iudæos ac Gentes fouendam re-
 spectum habuit, qua parte ab Apostolis fe-
 rebatur. Ceterum qua parte hæc duplex abs-
 tintentia, stante causa legis circa vtramque
 latam, à Christianis obseruanda erat, illa lex
 conscientias ligabat; nec absque peccato co-
 ram Deo & conscientia lectione illam absti-
 nentiam violare, stantibus (ut dixi) præcepti

C

causis,

Act. 16.

causis, Christiani poterant: quod veterum Christianorum exemplis probatum dedimus, & Paulus & Barnabas manifestè comprobant, tradendo Ecclesijs quas peragrabant, *ut custodirent dogmata quæ erant ab Apostolis & senioribus Hierosolymis decreta.* Ita Calvinus non expeditam aliquam protulit futilis cauilli solutionem, sed cōtra firmum ac validum argumentum futiliter cauillatus est.

29. *Vt abstineatis vos ab immolatijs simulachrorum, & à suffocato & sanguine.*

QUum aduerteret hoc loco Calvinus ferri ab Apostolis legem, darique præceptum quod in nulla Scriptura veteri, aut in ipsa Evangelica Christi doctrina expressum erat; ne istud exemplum Ecclesiastica authoritati varias extra scriptum Dei verbum leges ferenti & præcepta promulganti (quam è terris sublata omnes rebelles heretici cupiunt) aliquo modo faueret, diligenter sibi occurrendum putauit. Sibimet igitur quod res erat obijciens, exempli & argumenti vim totis viribus amoliri conatur. *Obijciunt (inquit) Papistæ, Apostolos vetuisse Gentibus quod Dei verbo vetitum nō erat, & inde conficere nituntur datam esse Ecclesiæ potestatem quicquam præter Dei verbum statuendi.* Agnosco ab hoste veritatis explicandæ magis veritatis ansam subministratā; & aio certum ac manifestum